

عنوان مقاله:

ژئوشیمی سنگ های توده لخشک و دای کهای مرتبط با آن، شمال غرب زاهدان

محل انتشار:

دهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی کنعانیان - دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

مهدی رضائی کهخایی - دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

توده گرانودیوریت لخشک در شما لغرب زاهدان واقع شده و تعداد زیادی دایک موازی با روند شما لشرق-جنو بغرب پس از جایگزینی آن را قطع نمود هاند. دای کها اغلب در داخل زو نهایی برشی تزریق شده و از نظر سن گشناسی، ترکیب گرانودیوریت تا مونزودیوریت دارند. کلیه این سن گها از نوع کالکوالکال و غالباً متآلومین هستند. روند کاهش مقدار اکسید P_2O_5 در برابر افزایش SiO_2 در این سن گها مشابه گرانی تهایی است. بررسی رفتار ژئوشیمیایی عناصر کمیاب بر روی نمودارهای عنکبوتی نشان م یدهد که سن گهای توده گرانودیوریتی لخشک از LREE و LIL غنی شده و از Y و HREE تهی شد هاند. مقادیر نیکل، کروم، میانگین Fe_2O_3 و $MgO + TiO_2 = 7/1$ عدد $Mg\# = 5$ میانگین مقدار $Y < 15$ و $Yb < 1/2$ این سن گها مشابه ماگماهای آداکیتی است که از ذوب بخشی سن گهای پوسته اقیانوسی جوان فرورو یا پوسته پایینی آمفیبولیتی در عمق بیش از 35 کیلومتر سرچشمه گرفت هاند. همچنین نسب تهایی بالای Sr/Y ، La/Nb ، Cs/La و تهی شدگی ماگما از HREE احتمالاً به خاطر باقی ماندن گارنت در سنگ منشا و عدم شرکت آن در تولید مذاب تشکیل دهنده سن گهای توده گرانودیوریتی لخشک م یباشد.

کلمات کلیدی:

ژئوشیمی، گرانودیوریت، آداکیت، فرورانش، زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/28401>

